

Měsícsvit 04

Olena a Merk. Poznali se sice až v Hrynkú, ale od prvního setkání věděli, že už navždy budou spolu. Když pak Olena zjistila, že je obtěžkaná, bylo rozhodnuto. Své dítě vychovají na svobodě...

(těžké oddechování, křupání zmrzlého sněhu, nápor ledového vzduchu)

Merk:

(udýchaně) "Pojď, zvedni se."

Olena:

(hystericky unaveně) "Merku já už nemůžu."

Merk:

"Oleno, já tě tu nenechám. To tě raději ponesu."

Olena:

"Ne utíkej sám, jinak nás dostanou oba."

Merk:

"Ještě máme šanci, když se dostaneme k támhle té skále. Až vylezeme nahoru, tak už na nás nemůžou."

Olena:

"Já to nedokážu. Už je slyším strašně blízko."

Merk:

"Musíš. Musíme to zvládnout. Jiná šance už nebude. Pojď, už jen sto kroků."

Olena:

"Necítím prsty, já se tam nevyšplhám."

Merk:

"Vysadím tě na ramena. A teď vyskoč a chytni se té větve. Rychle, za chvíli jsou tady. Tak a teď šplhej, jsem hned za tebou."

Olena:

"Strašně to klouže."

Merk:

(zasažen kopím, chraptivě) "Lez." (zakašlání)

Olena:

"Už vidím vrchol. Merku, zvládli jsme to. Merku? Né!" (zasažena kopím, zachraptění a vyýkřik)

Kirunský bojovník 1:

„Viděl jsi ten hod?! Cha! Na 50 sáhů a ještě ve výšce. Ani Rakkar by ji tak dobře neskolil.“

Kirunský bojovník 2:

„Kdybych ti je nenahnal, tak trefíš leda tak starou bábu do zadku.“

Kirunský bojovník 1:

„Chceš snad pochybovat o mém kopí?!“

Kirunský bojovník 2:

„Pochybuji o tvých očích, ty chvastoune!“

Kirunský bojovník 1:

„Dostaneš takovou, že poletíš až k Tengrimu!“

Kirunský bojovník 2:

„Tvoje slova jsou prázdná jako ústa staré ženy. Jen si to zkus, ty mezku!“

Tarkan Rakkar:

„Tak dost! Oba měli už před obědem ležet s rozpáranýma břichama před mým stanem. Kvůli Vaším hrátkám se dostali až na pláň a málem utekli!“

Kirunský mladý bojovník 2:

“...ale, tarkane Rakkare.“

Tarkan Rakkar:

„Ticho! Oba se budete starat o ohně celý týden! A jestli ještě uslyším, že jste nějakého otroka na útěku honili o sázky místo toho, aby jste ho prošpikovali kopím při první příležitosti, tak Vás zmrskám bičem tak, že z Vás bude krev jen cákat! Je vám to jasné?!“

Kirunští bojovníci 1 a 2:

„Ano, pane!“

Tarkan Rakkar:

(nasupeně) „A teď mi jděte z očí, chásko nevyčválaná! Nebo s Váma zatočím jako s tou dvounohou lůzou.“